

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), Orange A/S (zástupce: J. Balling, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 27. října 2005, Editions Albert René v. OHIM a Orange (MOBILIX) (T-336/03), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelem národní slovní ochranné známky a slovní ochranné známky Společenství „OBELIX“ pro některé výrobky a služby zařazené mezi jinými do tříd 9, 16, 28, 35, 41 a 42 proti rozhodnutí R 559/2002-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 14. července 2003 částečně zamítajícím odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení, které zamítá námitku podanou proti přihlášce slovní ochranné známky „MOBILIX“ pro některé výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 37, 38 a 42

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Les Éditions Albert René Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 143, 17.6.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szegedi Ítéltábla – Maďarská republika) – V rámci řízení ve věci Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

(Věc C-210/06) (¹)

(„Přemístění sídla společnosti do jiného členského státu, než je stát jejího založení — Návrh na zápis změny sídla do obchodního rejstříku — Zamítnutí — Odvolání proti rozhodnutí rejstříkového soudu — Článek 234 ES — Předběžná otázka — Přípustnost — Pojem „soud“ — Pojem „soud členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva“ — Odvolání proti rozhodnutí podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Svoboda usazování — Články 43 ES a 48 ES“)

(2009/C 44/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szegedi Ítéltábla

Účastníci původního řízení

Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Szegedi Ítéltábla – Výklad článků 43 ES, 48 ES a 234 ES – Neexistence možnosti přemístit sídlo společnosti založené podle práva členského státu do jiného členského státu bez předchozího zrušení v členském státě původu

Výrok

- 1) Takový soud, jakým je předkládající soud, který rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí vydanému rejstříkovým soudem, který zamítl návrh na změnu zápisu v obchodním rejstříku, musí být považován za soud, který je oprávněn k předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, bez ohledu na okolnost, že k rozhodnutí uvedeného soudu ani přezkumu odvolání podaného proti uvedenému rozhodnutí prováděnému předkládajícím soudem nedochází v rámci sporného řízení.
- 2) Takový soud, jakým je předkládající soud, proti jehož rozhodnutím vydaným v rámci takového sporu, jako je spor v původním řízení, lze podat dovolání, nemůže být považován za soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva ve smyslu čl. 234 třetího pododstavce ES.
- 3) Existují-li ustanovení vnitrostátního práva upravující právo na odvolání proti rozhodnutí podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se vyznačují tím, že věc v původním řízení jako celek je i nadále projednávána předkládajícím soudem a samostatným odvoláním je napadeno pouze předkládací rozhodnutí, musí být čl. 234 druhý pododstavec ES vykládán tak, že pravomoc rozhodnout o předložení předběžné otázky, kterou toto ustanovení přiznává všem vnitrostátním soudům, nelze zpochybnit použitím takových pravidel, jaká umožňují odvolacímu soudu změnit rozhodnutí podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, zrušit tuto žádost a nařídit soudu, který uvedené rozhodnutí vydal, aby pokračoval v přerušném vnitrostátním řízení.
- 4) Za současného stavu práva Společenství musí být články 43 ES a 48 ES vykládány tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která nedovoluje společnosti založené podle vnitrostátního práva tohoto členského státu přemístit své sídlo do jiného členského státu a zároveň být považována i nadále za společnost, která se řídí vnitrostátním právem členského státu, podle jehož právní úpravy byla založena.

(¹) Úř. věst. C 165, 15.7.2006.